

брото въ себе си, човѣкъ става лошъ. Тамъ е погрѣшката на човѣка. Щомъ даде пжтъ на Божественото въ себе си, всички енергии въ човѣка потичатъ навънъ, и той става проводникъ на доброто. Доброто въ човѣка представя здрава, чиста, лесносмилаема храна, а злото — нечиста, мжносмилаема храна. Тѣй щото, искашъ ли да проявишъ доброто въ себе си, приемай въ стомаха си само такава храна, която хармонира съ твоето тѣло, въ ума си — само такива мисли, които хармониратъ съ твоя умъ и въ сърдцето си — само такива чувства, които хармониратъ съ твоето сърдце.

„Въ начало бѣ Словото.“ Следъ като мислилъ цѣла вѣчностъ, най-после Богъ се проявилъ чрезъ Словото, т. е. чрезъ разумността. Започнете и вие съ разумността, съ Словото на Бога. После Богъ е довелъ всички нѣща до една велика цель — велика връзка, велика хармония на живота. Най-после всичко това трѣбва да бжде за слава и величие на Бога и на ония сжщества, които живѣятъ въ Неговото царство. Така трѣбва да постѣпва всѣки човѣкъ. Каквато работа предприема, първо трѣбва да я обмисли и после да си отговори, за кого я прави и какъ трѣбва да я направи. Обичашъ ли нѣкого, трѣбва да знаешъ, защо обичашъ; обичатъ ли те, сжщо трѣбва да знаешъ, защо те обичатъ. Нѣма по-голѣмо нещастие за човѣка отъ това, да не знае, защо обича и защо го обичатъ. Нѣкой иска Богъ да